

pus căldură și foc; s'a pus toată dragostea de care inima plină de înțelegere a Prea Sfinției Sale Episcopului Nicolae a putut să dispună. Din această dragoste s'au înaripat toți aceia

cari au mai dat o mână de ajutor pentru mai rapidă și mai trainică ei durabilitate.

Inaugurarea se va face Duminecă, în 24 Noembrie curent.

Pr. AUG. FAUR

Pocăința ca mijloc de educație și îndreptare

Religiunea creștină, sub toate aspectele sale, fie dogmă, fie morală sau cult, conține cea mai mare doză de putere educatoare. Toți marii pedagogi, pe cari ni-i raportează istoria, mărturisesc unanim, că orice sistem de educație fără religione este o lucrare sterilă și primejdioasă. Cel drept, învățământul, mijlocul cel mai usitat pentru educare, prin cunoștințele obiectelor cel compun, desvoltă și agerește puterile sufletești și astfel poate învățuri asupra voinții, dar numai indirect și foarte adesea la direcția greșită.

Religiunea însă lucrând direct asupra inimii, captivează imediat voința omului și silind-o a se menține tot în calea binei, formează caracterul moral, care e scopul suprem al educației.

Regulând dar voința și echilibrând sufletul, religiunea stă și va sta la temelia educației sănătoase și durabile. Să mărginim chestiunea numai la un capitol al religiunii creștine - pocăința - și să arătăm cum poate fi această gâină un mijloc de educație și îndreptare.

Se știe că în pocăință noi distingem două elemente: unul omenesc și altul dumnezeesc - lucrarea harului. Aici, bineînțeles, va fi vorba de latura omenească. Trei condițiuni din partea omului presupun fertarea păcatelor și taina pocăinții: cunoștința legii vătămăte, părerea de rău pentru abaterea săvârșită și hotărârea de a nu mai păcătu.

Pentru a ajunge acest țel foarte important în taina pocăinței, atât pentru a obține fertarea păcatelor, cât și ca o cheazăie spre o bună îndreptare pe viitor, trebuie să ne ocupăm îndeosebi de *conștiință*, fiindcă numai ea este în stare să producă asemenea acte. Nici un alt moment nu e mai priincios decât acela când creștinul își deschide conștiința, cum e și cazul în taina pocăinții.

Două cazuri pot fi: ori penitentul destăinuie totul și atunci cu adevărat își arată conștiința, ori dimpotrivă, ascunde anumite păcate, poate pe cele mai caracteristice, și atunci conștiința pentru noi e închisă, n'o putem, prin urmare, cunoaște și examina. Nodul gordian aci e. Din morală știm că conștiința sigură este conducătorul ireproșabil al vieții și hotărârea ce o ia rămâne definitivă până 'naltul cerului, căci Dumnezeu va face judecata după fapta conștiinței sigure. În vederea acestui lucru, fie un caz sau altul din cele de sus, vom lua de normă decalogul și în jurul fiecărei porunci, vom discuta cu penitentul datorile creștinului în genere și 'n amănunte; vom examina viața în fața acestor datorii, amplificând și reducând anumite chestiuni, după sex și vârstă, stare și cultură, pentru a vedea care e menirea noastră pe pământ; vom evidenția cu jertfa Mântuitorului dragostea sa cea mare pentru răscumpărarea omenirii păcătoase, pentru a înțelege că Dumnezeu încă iubește pe păcătos și atât de mult dorește întoarcerea lui, încât îi priincuște mai mare bucurie decât 99 drepti; vom insista asupra frumuseții unei vieții după Hristos, ilustrând cu viețile sfinților, vom arăta cu pilda fiului risipitor și cu exemplul convertirii tâlharului pe cruce, graba cu care iartă Dumnezeu pe păcătos și-l primește în grațiile sale, etc. și numai după o astfel de discuțiune, care va fi, în orice caz, o expunere a moralei evanghelice, vom cere celui ce se mărturisește să-și desvâluie tainele cugetului și cred că ori cât de indiferent ar fi penitentul nu se poate să nu dea la iveală ranele conștiinței sale mai ales dacă și noi, în discuțiune, căutăm să fim mai sugestivi.

Cum în parohiile noastre avem de a face cu un număr mare de creștini, discuțiunea se poate face

cu grupuri mai mari, rămânând ca individual și secret să-și depună fiece mărturisirea.

Care e câștigul educativ? Făcând posibilă o mărturisire sinceră a abaterilor săvârșite, stabilim prin amintirea datorilor morale, o mai mare scrupulozitate în suflet, ni se oferă prilejul a pipăi conștiința și a proceda la lucru după starea în care ni se prezintă: a o zidi unde lipsește; a o clarifica unde nu-i îndeajuns luminată. Cu chipul acesta vom întări caracterul - care nu e decât voința consecventă în bine -, fiind că o conștiință luminată la lumina sf. Evanghelii este călăuză cea

mai sigură și mai folositoare decât mii de tratate de educație și mai puternică decât ochul celui mai vgilent educator.

Pe lângă aceasta și taina ar câștiga în demnitate, nu, cum a ajuns pentru mulți azi, o simplă formalitate unde vin reci și spun nimicuri.

Principala e să trezim conștiința, s'o restabilim unde e vinovată, s'o susținem unde e slăbită, s'o deștepăm pretutindeni. Făcând așa vom avea fericirea ca treptat, treptat, să vedem plantându-se împărăția lui Dumnezeu în inima oamenilor.

Preot VIRGIL PĂSLARU
Buninginea - Abrud.

„PĂSTORUL“

Este știut că păstoria sufletelor este una dintre cele mai grele și încărcate de răspunderi chemare și acestea nu numai în fața lui Dumnezeu ci și în fața propriei noastre conștiințe cât și înaintea oamenilor. Iată de ce, tot ceea ce face păstorul sufletește, trebuie să facă cu deosebită grijă și cumpănită chibzuială, având necontenit înaintea ochilor ideaiul pentru care lucrează.

Înfiorătorul clocot de ură și năpraznicul val de sânge, prin care a trecut lumea acestui veac, a sgușit zăpăcitor temelile cugetării omenești; și prin această sdruncinare pare că s'a schimbat ceva în orânduirea gândurilor. Ce și cum, nu se poate anume preciza dar că este așa ni-o dovedește acuta frământare din viața socială. Suntem sub impresia că ne găsim pe multe de culme despărțitoare de veacuri, iar neamurile pământului stau la răscruce de drumuri ce pornesc spre vremurile care mijesc în zorile viitorului.

În ceata unor asifel de împrejurări, sufletul omenesc bășcăie spre o eșire și încearcă să-și regăsească starea de echilibru. Însul și colectivitatea se pregătesc pentru un hotărâtor examen al vieții.

Să luăm aminte!

Not, păstorii sufletești al turmei cuvântătoare, avem chemarea să lucrăm în numele intereselor celor mai de căpetenie al oamenilor. Și în mșlocul atator patimi, atator griji și necazuri împovărătoare ale vieții, să ne înarmăm cu toate armele înțelepciunii și să ne sporim bogăția

inimii cu toate podoabele virtuților. Să fim tari la suflet pentru ca să nu ne vădăm imputinați cu inima. Îndemnul la vețuire creștină să-l facem realitate vie a viețuirii noastre și așa ne vom câștiga sprijinul cel mai puternic în binecuvântata noastră lucrare.

După cuvântul sf. Ioan Gură de aur: „Preoția se poartă pe pământ dar are un rang de serviciuri cerești. De aceea trebuie să fie preotul atât de curat, ca și când ar sta în cer... și să albă înțelepciune multă, dar mult dela Dumnezeu întregitate morală, curăția vieții și o virtute peste firea omenească“. În lumina unui astfel de îndemn, nici o vremelnică greutate nu poate forma o scuză pentru păstorul de suflete.

Totuș piedicele sunt: nepăsarea în cele sufletești și grăjile zilei pentru cele pământești. De câteori nu auzim cuvinte ca acestea: „Oamenii s'au înrăit, nu mai ascultă cuvântul lui Dumnezeu și nu mai iau în seamă îndemnul predicilor; ce mai pot face eu biet preot? Am și eu greutățile mele, pentru traiul familiei mele și al meu; Dumnezeu mă ierte!“

De bună seamă că sunt și asemenea neajunsuri ce îmulțesc grăjile păstorului, dar ele nu sunt de o așa natură încât să poată contrânge la o delăsare și lipsă de activitate, decât pe cei ce prin amăgire să socotesc descărcați de răspundere, aruncând vina pe nepriceperea și învârtoșarea inimii altora. În mijlocul neamurilor se găsește încă teren întins pentru o rodnică păstorie.

FOILETON

„Biserica din Ciungi“

O străveche mărturie a românismului
în munții Apuseni
de Pr. D. CIUREA

Pornind spre apus, dela împărțirea văilor străbătute de apele celor două Arieșuri, pe valea Arieșului mic, o șosea îngustă de munte șerpuește alătura cu râul spre satul de naștere al Crafului Munților, Avram Iancu. La 12 km. dela gura râului, privirea călătorului întâlnește clădirea unei biserici, străjuită de un turn mare de piatră a cărui acoperiș țășnește spre cer ca o sulță spre susține în văzduh stindardul creștinătății: Crucea.

Este clădirea bisericii parohiale Vidra-Medie, din tractul protopopiatului Câmpeni.

Data zidirii acestei biserici să pierde în umbră de legendă, fiind socotită cu aproximație în întâia jumătate a secolului al XIII-lea. În sprijinul acestei afirmații, pe lângă tradiția locală și din împrejurimi stau și unele indicii scrise și care s'au păstrat până astăzi.

Din turnul bisericii, clopotul dela anul 1596 cheamă și azi la rugăciune; iar pe sf. altar un vechiu antimis poartă scris în litere cirilice, următoarele: „Dumnezeescul și Sfântului Altariu al Domnului nostru Is. Hs. Sfințită cu darul Prea Sfântului Duh, prin mâna și Blagoslovenia Prea cv. Sfințitului Kir Dionisie Novacovțelu Pravoslavnik, Episcop al Budii și a tot Ardealul a să slujă pre dânsul Dumnezeeasca Liturghie, Înhră-

mul Cu nevoința și cu toată cheltulala celui mai sus numit. La anul dela Hristos 1762“.

Sigur, cele două date sunt cu mult mai recente decât zidirea bisericii. Intre altele, concludent este și faptul că biserica nu a fost cunoscută în vechime după numele de azi a satului, ci sub numele de „biserica din Ciungi“. Sub acest nume o mai amintesc și acum „crișenii“ (locuitorii din satele de peste munte, din jurul isvorului Crișului repede).

Despre trecutul acestei biserici, în amintirea băștinașilor și a celor din jur, să păstrează până astăzi următoarea istorisire:

Atunci, în vremuri depărtate, când în locul de astăzi, pe valea Arieșului Mic nu erau decât case răzlețe ascunse în luminișuri tănuite de bătrâni codri de brad, când pe aci nu străbăteau

Neamul nostru, în special, ca unul ce s'a plămădit în credința creștină și și-a călțt tinerețea sub veghea Bisericii, s'a dovedit întotdeauna a fi foarte primitor pentru o bună păstorie, fiindcă sufletul său nici odată nu va fi atât de înstrăinat, și rece, încât să-și tăgăduiască zămislirea și să-și răsplătească cu nerecunoștință malca ce l-a ocrotit.

În sufletul acestui popor, zace o comoară neprețuită, pe care trebuie să o aducem în plină lumină. De el trebuie să ne apropiem și să ne îngrijim cu toată stăruința, cultivân-

du-i puterile, căci așa îl vom putea feri de mulțimea curențelor stricătioase. Calea apropierii este cunoscută, că una ce a fost mult bătătorită în sbuciumatul nostru trecut. Și atunci ca și azi dumnezeescul îndemn rămâne veșnic același: „...luați aminte de voi și de toată turma întru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu sângele său“ (Fapt. Ap. 20, 28).

Pr. D. C.

Praznicul dela Poiana Blenchi

În ziua Sf. Arhangheli, credincioșii din Poiana Blenchi și împrejurimi au trăit o zi de aleasă desfătare și înălțare sufletească. Praznicul a fost prilejuit de târnosirea bisericii prin glasul binecuvântat al Prea Sfinției Sale Episcopului nostru Nicolae.

Vremea a ținut cu noi. Cu toată nesiguranța în care ne-a adus vremea ploioasă din toamna acestui an, ziua praznicului dela Poiana a venit cu cer senin, cu soare luminos și mai ales cu multă dragoste pentru toți aceia care s'au putut împărtăși de rodirile serbării.

Dela Cluj, Prea Sfinția Sa a plecat în tovarășia P. C. Consilier Aug. Faur și a C. Diacon Titus Țifu dela biserița din Deal. Deplasarea s'a făcut prin aceeași căldă bunăvoință a Dlui Iosif Balaș, directorul Federației din Dej, care și acum ca și atunci când am fost la Gostila, ne-a pus mașina la dispoziție atât pentru dus cât și pentru reîntoarcere.

La o distanță oarecare la marginea comunei, mașina a fost întâmpinată de un banderiu de călăreți îmbrăcați în frumoase costume naționale. După cuvântul scurt, dar simțit al conducătorului, în trapul cailor mașina și-a continuat drumul până la extremitatea dinspre Gălgău a satului, unde popor mult în fața unei porți împodobită cu verdeață și cu portretele regale aștepta sosirea Prea Sfinției Sale. A fost bineventat de Dl. Ilie Moholea, notarul comunei și de primarul local. A răspuns scurt Prea Sfințitul. Drumul de aci până la biserică din mijlocul comunei a fost ceva care seamănă cu

legenda. Un car, pregătit ca pentru mireasă, cu tot ceea ce arta țărănească poate crea mai frumos, aștepta sosirea mirelui. Șase boi frumoși, dohofani, cu pogănicul cu bicturi lungi înfășurate în jurul gâtului se plimbau alene prin fața animalelor. Pe drumul pietruit frumos, carul înainta încet, inconjurat de călăreți și de toată dragostea pe care un popor întreg o poartă Stăpânului.

În fața bisericii un nou popas. În fața porții de verdeață, preoții în odăjdii dau un aspect mai sacru serbării. Scurt și condensat a fost cuvântul P. C. Prot. Z. Man și mai ales interesantă a fost alocuția P. C. Preot Gh. Munteanu, parohul locului, care a arătat că prin venirea Prea Sfinției Sale în Poiana se menține legătura cu trecutul, căci o bună parte din ierarhii ardeleni au ținut să pozească în aceasta parohie frunțase. Prea Sfinția Sa a răspuns în cuvinte calde, arătând dragostea care-l aduce, ori de câteori i se dă prilejul să vină în mijlocul poporului.

După actul sfințirii s'a început Sf. Liturghie. Predica s'a ținut afară. Cu toată capacitatea respectabilă ce are biserică, n'a putut adăposti nici o pătrime din marea masă a credincioșilor, așa că Prea Sfinția Sa a ieșit în mijlocul lor unde a vorbit așa cum numai Prea Sfinția Sa poate să vorbească. După ce a analizat pe rând rosturile praznicului n'a uitat să sublinieze și bucuria pe care autoritățile județului, în frunte cu Dl. Prefect Gh. Neamțu, o aduc credincioșilor prin împărțirea titlurilor de proprietate.

În decursul Sf. Liturghii a fost hirotonit întru preot C. Diacon Alexandru Coluțiu pentru parohia Gărboul Dejului. Ca și la Gostila, răspunsurile la Sf. Liturghie le-a dat Corul bisericii din Dej, de sub aleasa și priceputa conducere a Dlui Ioan Galan.

Masa frățească din localul școlii primare din loc a fost un prilej bine venit de a însenina și mai mult atmosfera și de a deschide inimile și gândurile celor de față. Corul Dlui I. Galan n'a lipsit nici aici. Și ceea ce ne mărește bucuria nu e numai ținuta aleasă a acestui cor, cât mai ales autoritatea de care se bucură dirijorul lui în fața coriștilor. Dirijorul e un modest secretar al Parchetului din Dej și are între cântăreți înalte personalități din lumea consilierilor de Tribunal și cu toate acestea fiecare știe să fie numai ochi și urechi atunci când își ridică bagheta. Și de data aceasta noi îi felicităm din toată inima și le dorim cât mai multe succese pentru a promova și pe mai departe caldă și armonioasă melodie bisericească și românească în mijlocul neamului nostru.

La acest praznic, pe lângă marea mulțime de credincioși, am putut remarca prezența Dlui Prof. Gh. Neamțu, prefectul județului, Iosif Balaș dir. Federației, I. Ciupe reșvizor, notarul I. Moholea, I. Dan, Prot. Z. Man. Preoții I. Bot, T. Per-

halța, I. Nichita, S. Țura, G. Prudea, N. Cristea, I. Oniga, G. Micu și alți domni și doamne a căror nume ne scapă.

Pentru aleasa strădanie pe care C. Preot Gh. Munteanu o depune pe terenul pastorației de mai bine de treisprezece ani, lăsând nume frumoase prin toate parohiile pe unde a păstorit, Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae a ținut să-l cinstească cu dreptul de a purta brău roșu.

Este o distincție aleasă și noi credem că ea va contribui și mai mult la o cât mai intensă muncă pentru buna propășire a vieții noastre bisericești. Ea poate fi pentru toți o pildă și un indemn.

În fapt de seară, mașina a plecat cu înalți oaspeți spre Cluj.

Cronicar

Un gest frumos

Dl. Notar Iustin Bogdan fiu al Bisericii noastre din Satu-Lung, jud. Satu-Mare, auzind chemarea noastră pentru așezarea vetrei de lumină a Liceului de fete „Doamna Stanca“ din Cluj, ne-a trimis frumosul său obol de 100.000 lei.

După fapta și plată: dela bunul Dumnezeu milă și din partea noastră calde mulțumiri.

Îndreptar Tipiconal

(Dela 27 Octombrie până la 30 Noembrie 1946)

Rânduelile liturgice din Duminică și sărbători, conform îndrumărilor tipiconale, sunt influențate în combinarea lor de numărul și felul minelor din zilele mineale cu care coincid, variând, potrivit însemnății Sfinților cu priveghere și polieleu, cu Doxologie, cu Hvalite sau de rând, ce se prăznuiesc în acele zile lunare.

Tot deodată mai pot varia după cum aceste cad în perioada din lăuntru, din afara serbării praznicului sau din ziua și Odovania (Incheerea) sărbătorii praznicului însuși, de ceea ce trebuie ținut seamă la alcătuirea lor.

Duminica a XX-a după Rusalii.

(27 Octombrie 1946).

Rânduelile liturgice se îndeplinesc în mod obișnuit, făcându-se prăznu-

rea cuvlosului Părinte Dimitrie cel Nou dela Basarabov. (Sfânt cu litie).

Duminica a XXI-a după Rusalii.

(3 Noembrie 1946).

Nimic deosebit în rânduelile liturgice.

Vineri, în 8 Noembrie 1946.

Soborul mai marilor voievozi Mihail și Gavril. Sfinți cu priveghere și litie. Sărbătoare cu ținere.

Rânduelile liturgice întru toate din Mineiu. La serviciul Utreniei avem polieleu cu primele și catavasia de rând: „Deschide-voi gura mea“...

Duminica a XXIII-a după Rusalii.

(17 Noembrie 1946).

Rânduelile liturgice se urmează neschimbat, catavasia de rând fiind: „Deschide-voi gura mea“.

alte drumuri în afară de potecile ce se perdeau pe sub hățșurile de cetine, șoseaua de acum nu era și ea decât o potecă de munte, cunoscută „crislenilor“ ca lesnicioasă pentru trecut cu calul de frâu sau călare. Pe locul unde să ridică acum biserică, era numai o stâncă în care izbeau șogomotoase apele de cristal al râului Arleşul-Mic, asvârlind în sus și imprăștiind pe stâncă puzderia diamantelor din stropii ce scânteiau în soare sau la lună. În rariștea de pe stâncă să jucau adesea doi cerbi sau se odihneau la umbră lângă tulpinele uriașe ale celor câțiva plopî piramidali, numiți în „gratul moșilor, Ciungi“.

„Aci va fi biserică ori mănăstire“, ziceau cei ce trăiau acele vremuri; căci o credință rămasă din străbuni erea că locul pe care se jucau

și odihneau doi cerbi era loc ales pentru altar de sfințenie.

Și din credință, faptă s'a făcut. Pe stâncă cerbilor a fost zidită biserică Domnului din jertfa și cu truda celor ce locuiau în codrii din lungul acestei văi, dela gura râului și până sub poala vârfurilor Găina și Biharia. Numele dat bisericii a fost „biserică din Ciungi“, după numele arborilor semeți ce o străjuiau. Și ea era a tuturor, căci locuințele nu erau împărțite în sate, iar dela Câmpeni în sus o altă biserică nu se mai găsea. Aci veneau să se închine creștinii de pe plaiurile cuprinse în vetrele satelor de mai târziu: Ponorel, Vidra, Avram Iancu cu larba rea și Neagra.

Drept mărturie a dependenței creștinilor de pe amintitele locuri, de biserică din Ciungi, stau

mormintele celor ce se odihnesc în cimitirul din jurul ei și numirile păstrate până astăzi de unele drumuri intercomunale, ce leagă comunele din jur cu Vidra, și cărora li se spune și acum „Calea bisericii“.

Sub temelia bisericii să vede și acum stâncă, dar locul „ciungilor“ l'au luat doi frasinî seculari, ale cărora tulpini ating diametrul de 1,50 m. grosime, și de a căror vârsă nu-și amintește nici unu dintre bătrânii ținutului.

Fapta a credinței durată în piatră, aceasta biserică stă și acum mărturie peste veacuri a dăinuirii de viață și credință românească pe aceste plaiuri.

Miercuri, 20 Noemvrie 1946.

Rânduiele liturgice din această zi de săptămână a înalte praznuirii Întrării în Biserică a Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și care coincide cu a Cuviosului Părinte Grigorie Decapoliul (Sfânt cu litie și priveghere), se urmează după cuprinsul Mineiului.

(Notă: Sfintele moaște ale acestui Sfânt Grigorie se află întregi în România la Sf. Mănăstire Bistrița, județul Vâlcea).

Intrarea în Biserică a Maicii Domnului.

(Joi, 21 Noemvrie 1946.

Sărbătoare bisericească cu țnere, cu litie, polteleu și priveghere. Rânduiele liturgice după cuprinsul Mineiului, având odovană (incheierea) după praznuire și Luni în 25 Noemvrie 1946.

Cu această sărbătoare începe cântarea Catavasilor de rând a Nașterii

Domnului: „Hristos se naște mărișit“... și se continuă în toate Duminicile, iar în zilele de rând, când prevede Mineiul înaintea pesnei a 3-a a canonului, la praznuirea Sfinților cu Doxologie mare, până la ziua de 31 Decemvrie 1946, (Marța).

Duminica a XXIV-a după Rusalii.

(24 Noemvrie 1946).

Rânduiele liturgice obișnuite, fiind la rând glasul al VII-lea.

Prof. Dr. V. PETRAȘCU

Intâlnire colegială

Absolvenții Academiei Teologice Ort. Române din Cluj, seria 1936, praznuindu-și 10 ani de la absolvirea Academiei în ziua de (Sf. Nicolae), 6 Decemvrie a. c. - sunt invitați să ia parte la intâlnirea colegială, ce va avea loc în ziua susmenționată la Cluj, la Sf. Episcopie.

Comitetul aranjator

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 7247/846.

Convocator

Prea Cucernicii Domni Protopopi sunt invitați a lua parte la conferința protopopească, convocată pe ziua de 23 Noemvrie a. c. ora 9 a. m., în sala de ședință a Consiliului Eparhial din Cluj, Piața Malinovski Nr. 18, cu următorul

PROGRAM:

I.

1. Biserica și cursul nou al vieții obștești.
2. Slujbe în biserică și afară de biserică.
3. Catehizația.
4. Sectele.
5. Oastea Domnului.
6. Conferințele protopopești.

II.

1. Fondul de ajutorare preoțesc. Mărirea cotizației cel puțin la de 10 ori.
2. Sîdoxia și alte taxe. Incasarea lor.
3. Casă de Credit Eparhială sau fond protopopes?
4. Sesiunile libere pentru ajutorarea funcționarilor centrali. Cluj, la 14 Noemvrie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

No. 6645/1946.

Comunicat

În editura Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor a apărut Istoria Biblică vol. III. de A. P. Lopuchin și „Viața lui Iisus“ vol. II de Farrar, tradus de I. P. S. Patriarh.

Costul unui exemplar: la prima este de 20.000 lei și la a doua de 14.000 lei. Preoții cari doresc să le procure pentru a-și completa colecțiile sau pentru parohii, ne vor comunica direct până la 5 Dec. a. c. pentru a putea face comanda.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de preot în parohia cl. Ia Cojocna, devenită vacantă prin numirea titularului în postul de revizor eparhial, se publică concurs cu termen de 15 zile de la intâlnire publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar de Stat conform pregătirii.
2. Casă parohială în bună stare cu supraedificările necesare.
3. Sesiune parohială în întindere de 32 jug. arător și fânaș, la care se adaugă și fundațiunea de 4.506 jug. din partea de hotar numită „Felmineș“ precum și un drept de pășunat, o vacă în pășunea societății. Impozitele cad în sarcina uzurfructuarului.
4. Folosirea cimitirului din jurul bisericii cât a fost folosit de preoții din trecut.
5. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Candidații își vor înainta cererile la Ven. Consiliu Eparhial din Cluj, însoțite de actele necesare conform regulamentului și având în vedere P. S. Sale și cu avizul protopopului se vor prezenta în parohie pentru a servi și a face cunoștință cu poporul. Cojocna, la 3 Nov. 1946.

Oficiul protopopes în înțelegere cu Consiliul parohial.

Protopop Florea Mureșanu

Nr. 7210/1946.

Aprobat după modificare.

Din ședința Consiliului eparhial dela 13 Nov. 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

Nr. 512/1946.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa II Craiva, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile, de la prima apariție în oficiul „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post, sunt următoarele:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.

2. Casă parohială corespunzătoare cu toate supraedificările necesare.

3. Sesiune parohială 23 jug. 1326 stg. p. din care 8 jug. pădure.

4. Stolele obișnuite în parohie și care sunt benevole.

Reflectanții la acest post, își vor înainta în termenul deschis cererile legale de concurs la Oficiul protopopes al tractului Alba-Iulia și cu prealabila noastră încuviințare se vor putea prezenta în parohie spre a li-turghisi, cânta și predica și a face cunoștință cu poporul.

Alba-Iulia, la 29 Sept. 1946.

Alexandru Baba
protopop.

Nr. 6870/1946. Aprobat.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 4 Noemvrie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar eparhial

Nr. 331/1946.

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. II Herepea cu filia Ozd, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială, supraedificările gospodărești și grădina 1 jug. 134 stg. p.
3. Sesiune parohială 25 jug. în parohia matre și 10 jug. în filia Ozd.
4. Stola indatinată.

Candidații își vor înainta cererile cu actele convenite oficiului nostru protopopes în termenul fixat și cu prealabila noastră încuviințare se vor putea prezenta în parohie spre a se face cunoscuți credincioșilor.

Luduș, la 28 Octomvrie 1946.

R. Popa
protopop.

Nr. 7001/1946. Aprobat.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 6 Noemvrie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar

Nr. 819/1946.

CONCURS

Pentru parohia de cl. I Călățele, protopopiatul Huedinului se publică concurs cu termen de 20 zile de la prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform evaluării.
2. Casă parohială cu supraedificările economice, corespunzătoare, cu grădina de pomi.
3. Sesiune parohială: 30 jug. 244 st. p. arător, grădina și fânaș.
4. Folosirea grădinei de pomi în mărime de 3 jug. 400 st. p. situată în mijlocul comunei, în schimbul zilei de lucru și birului.
5. Una antică de pădure din averea Composesoratului urbanial Că-

lățele, care constă din lemne de molid, 6. Lemne de foc trebuincioase din pădurea sesiunii parohiale.

7. Stolele uzitate în parohie și tract. Parohia are 1456 suflete, cu gară, poștă și telefoane în loc, fiind și centru comercial important.

Concurenții își vor înainta în termen cererea timbrată, cu anexele necesare acestui oficiu protopopes și cu avizul acestuia, se vor putea prezenta în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Huedin, la 20 Octomvrie 1946.

Petre Pop
protopop.

Nr. 6903/1946. Aprobat.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 4 Noemvrie 1946.

NICOLAE V. Bogdan
Episcop secretar

AVIZ

Concursul pentru întregirea postului de protopop al tractului ort. rom. al Reghinului, a fost publicat în „Renașterea“ Nr. 45-46 din 10 Nov. 1946.

Concursul pentru întregirea postului de paroh al tractului ort. rom. în parohia Sălcuia de Jos, protopopiatul Lupșa, a fost publicat în „Renașterea“ Nr. 45-46 din 10 Nov. 1946.

Concursul pentru întregirea postului de om de serviciu la Consiliul Eparhial ort. rom. al Clujului, a fost publicat în „Renașterea“ Nr. 45-46 din 10 Nov. 1946.

Concursul pentru întregirea postului de preot-paroh ort. rom. în Gura-Arieșului, tractul Turda, a fost publicat în „Renașterea“ Nr. 45-46 din 10 Nov. 1946.

Concursul pentru ajutorarea ucenicilor din fundațiunea Manovici a fost publicat în „Renașterea“ Nr. 45-46 din 10 Nov. 1946.

Consiliul Eparhial

Comunicat

Calendarul Eparhiei noastre pe anul 1947 se află sub tipar și va fi gata pe la sfârșitul lunii Noemvrie a. c.

Cucernicii Preoți ne vor comunica de urgență numărul de exemplare trebuitor în fiecare parohie.

Comunicarea se va face direct Consiliului Eparhial din Cluj, Piața Malinovski 18.

Ca și în trecut, distribuitorii vor primi rabatul convenit.

Cluj, 23 Oct. 1946.

Consiliul Eparhial.

Toate lucrurile ține-le la oarecare distanță, numai sufletul apropie-l cât mai mult de Dumnezeu.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj